

Творчі Прилуки

Ніна ТКАЧЕНКО

Там, де більше ніколи
не буде мене,
там лишаєшся ти,
як загублений острів.
Все, що станеться потім,
то уже не земне,
а з земного – ці муки,
занедбано-гострі.

Січень диву дається:
мовчу і мовчу.
Ще такої не бачив,
бо майже відсутня.
А я серце виховую,
заново вчу...

А воно озирається –
хоче до Грудня.

Ніби там ще видніються
давні сліди –
не засипані снігом,
дощами не змиті.
Як по правді, я теж
пориваюсь туди,
де ми досі живі
й наші мрії не вбиті...

Уже ні дружби, ні стосунків –
пряде густа груднева мряка.
Не скажеш ти, що я ніяка
і змовчу я про подіака
із новорічних візерунків.

Війна ж покотиться ще далі –
ми не сховаємось від неї.
В нічних повтореннях Помпеї
не виживуть мої космеї,
хоча здавалось – є шпиталі.

І щось загубиться у зимах –
таке важливе й неповторне
(не кольорове і не чорне),
лиш ностальгією огорне
й далеким вогником

заблима...

Світлана КОРОБОВА

Чекаю

А я про все щаслива жінка:
Є в мене рік новий... Ялинка.
І хай вона іще не в хаті,
Проте давно уже не в ваті.

Вона стоїть в снігу, надворі,
В зелених косах світять зорі,
Ні, не з фольги – сіяють справжні.
Шкода, дворові – не домашні.

Я занесу колись у хату,
І стане рік мій справжнім святом.
Який? Я поки що не знаю.
Але щаслива, бо ... чекаю.

01.01.2026

Годинник

Годинник мій не на стіні.
Та хто це поміча,
Що він вмонтований в мені?
А циферблат – в очах.

В зіницях стрілочки ідуть,
Туди-сюди, туди.
І ця вимірюється путь
Коханням, як завжди.

І доки очі ще «тік-так»
Й горять, немов вогні,
Я відчуваю: молода!
Час заблукав в мені...

02.01.2026

Не така

Для когось я буваю незручна,
Але ж я не диван м'який чи крісло,
Щоб вам творить комфорт біля вікна,
А ви у мене кидали валізи.

Для когось я буваю нелегка,
Але ж я не танцююча сніжинка.
Живу скоріш у стилі гопака –
Тож гуцаю щодня без відпочинку.

Для когось я ... Ой, людоньки, заждіть!
Для всіх я завжди буду не такою,
Але я не збираюся й хотіть
Комусь в догоду бути не собою.

14.01.2026

«Територія слова» заохочує молодь до книги

При Прилуцькій міській центральній бібліотеці вже понад рік діє цікавий Розмовний клуб «Територія слова». Мета його заохочувати молодь міста до активного читання, обговорення книг, літературної творчості. Спростовуючи цим твердження, що молодь, мовляв, мало читає. Щомісяця Клуб збирає студентів, старшокласників, які ведуть цікаві дискусії. В цьому їх підтримують директорка бібліотеки Людмила Зубко, ведуча клубу, старша бібліотекарка, поетеса і прозаїк Ніна Горбань.

На засідання клубу 15 січня прийшли студенти гуманітарно-педагогічного коледжу ім. Івана Франка, разом з викладачкою, кандидаткою наук Н. Гроною – вони постійні учасники Клубу. Також були студенти фахового медичного коледжу з викладачкою С. Жежерун, учні ліцею № 6 зі своєю наставницею Н. Скибою.

Цього разу об'єднали різдвяні традиції з роздумами про майбутнє людства, обговорюючи культовий роман Рея Бредбері «451 градус за Фаренгейтом». Книги – це наша територія свободи, а мова – наше коріння, заявляють молоді читачі.

Окрім літературних дискусій, молодь занурилася у глибини нашої ідентичності: дізналися захопливу історію дідуха – символу урожаю, добробуту та зв'язку між поколіннями.

А яка ж різдвяна зустріч без частувань? Справжній український дух відчувався у всьому: духмяний узвар, гарячі вареники та золотисті млинці додали вечору домашнього затишку та щирості.

Літературний світ і педагогічна мудрість Андрія Лопати

Талановитий прозаїк, член Літературної спілки «Чернігів», Заслужений учитель України Андрій Лопата народився 13 грудня 1935 року в селі Нова Басань тодішнього Бобровицького району, на хуторі Полинівка. Цей куток нині – в межах великого колись села. Батько, Іван Миколайович, – директор будинку культури, мати – Ганна Антонівна (дівооче прізвище – Кучерина) працювала в колгоспі.

Андрій Лопата – старший брат відомого українського художника-графіка Василя Лопати (1942 – 2025), який розробив дизайн перших банкнот української гривні, а також українського й дипломатичного паспортів, створив портрети історичних діячів, пейзажі та орнаменти для купюр, що були надруковані у 1991–1992 роках.

Андрій любив малювати, писати вірші, грав на всіх, що були у школі, струнних інструментах, а у старших класах був старостою літературного гуртка. При газовій лампі сидів ночами й писав свої вірші.

*Басань моя мила,
Рідне село,
Дитинство тут бігло,
Юнацтво цвіло.*

Вищу освіту Андрій Лопата здобув у Ніжинському педінституті. Розпочав педагогічну діяльність: працював учителем у селі Коломійцівка, потім чверть століття був директором Козарської середньої школи, що на Носівщині, віддавався до останку педагогічній роботі. Під його керівництвом працювала колективна шкільна радіостанція – школа мала власну радіозв'язкову мережу, здійснювала тисячі радіозв'язків з багатьма країнами. Також Андрій Іванович був фотографом-аматором, організував фотогурток, сам знімав і навчав дітей. Його світлини неодноразово прикрашали районні фотовиставки.

Завдяки таким новаціям школа в селі Козари стала одним із освітніх центрів, на які рівнялися. Сюди приїздили на республіканські та навіть всесоюзні педагогічні семінари, щоб перейняти досвід.

Андрій Лопата першим у сільських умовах перевів школу на кабінетну систему навчання.

Разом із дружиною Галиною Василівною виховали двох дітей: сина Сергія – військового та доньку Оксану – бібліотекарку.

Після виходу на пенсію Андрій Лопата активізував літературну діяльність. У 2008 році вийшла його перша книга «Кара Перуна», до якої увійшли оповідання, усмішки та історична повість. Ілюстрації до збірки створив молодший брат письменника Василь Лопата. У 2011 році побачила світ друга книга «Хлопці з Оборів» – збірка оповідань та повістей про життя і побут селян, де яскраво звучать морально-етичні й соціальні теми.

Андрій Іванович здружився з Носівською та Бобровицькою районними газетами, в яких завдяки талановитим редакторам розміщував фотознімки, друкував свої нариси, спогади, оповідання. Також твори Андрія Лопати друкувалися в центральній періодиці, зокрема в «Літературній Україні». Пізніше Андрій Іванович познайомився з чудовою людиною – головним редактором журналу «Літературний Чернігів» Михасем Ткачем, який підбадьорив письменника. Скориставшись доброю порадою, він періодично друкувався у пресі, мав у шухляді чималий доробок.

Теми творчості Андрія Лопати – побут села, долі людей, соціальні реалії, взаємини поколінь, пам'ять про минуле, а також історичні мотиви – дають змогу розглядати його як літератора, що прагнув зберегти дух рідного краю.

Помер Андрій Лопата в селі Козари Носівського (нині Ніжинського) району 13 грудня 2013 року – в день свого 78-ліття. Там і похований.

Андрій Іванович поєднував багато ролей: директора, учителя, письменника, фотографа, громадського діяча, тому й символізує тип сільського інтелігента.

Чернігівська обласна наукова бібліотека ім. Софії та Олександра Русових

Філармонійний центр «Вогні різдвяного Бродвею»

Відкрити двері у дивовижний світ, де чекають улюблені новорічні мелодії, запросили глядачів 4 січня солісти філармонійного центру та артисти Театру танцю «Екватор» (художній керівник Катерина Велика). Співаки Марина Коваленко, Юлія Литвин, Ксенія Трубіна, Катерина Іващенко-Василяко, Ілля Латиш і Сергій Сидоренко, скрипаль Михайло Кидан, хазайка шоу Яна Сидоренко показали програму «Вогні різдвяного Бродвею»! Створили для публіки особливу різдвяно-оворічну атмосферу радості і дива з присмаком джазу та кабае. Лунали невмирущі шедеври «You Make It Feel Like Christmas», «Let It Snow», «Holly Jolly Christmas», «Jingle Bell Rock», інші хіти.

«День Тетяни у колі друзів»

11 січня обласний філармонійний центр традиційно зібрав друзів, аби разом відсвяткувати Тетянин день – особливе свято, присвячене небесній покровительці всіх Тетян.

Незмінна натхненниця свята, солістка центру Тетяна Олійник разом із колегами задала теплий і щирий тон усьому дійству. У програмі взяли участь Академічний народний хор (художній керівник та головний диригент – Заслужений діяч мистецтв країни Володимир Коцур), солісти – Заслужений артист України Сергій Сулімовський, Катерина Іващенко-Василяко, Марина оваленко, Ілля Латиш, Марина Маккей, Світлана Примакевич, Яна идоренко, артисти Театру танцю «Екватор». Звучали народні існі, твори українських і зарубіжних авторів.

Учасники дійства подякували воїнам-захисникам за можливість проведення концерту і вшанували пам'ять полеглих героїв.

Афіша січня

Чернігівський обласний академічний музично-драматичний театр ім. Т. Шевченка

100-й театральний сезон
22 – «OTVETKA@UA». 18.00.
23 – «Тварина № 1984». 18.00.
25 – «Попелюшка». 12.00.
25 – «Backstage, або Хто крайній?» 18.00
29 – «Вірій». 18.00.
30 – «SHOW Маркізи Ля Морт». 18.00
31 – «Смарагдик». 12.00.
31 – «П'ять пісень Полісся». 18.00.

Корисні поради

- ✓ Якщо потримати 30 хвилин у слабкому солоному розчині ніж, він краще заточиться.
- ✓ Чайна ложка солі, додана на літр рослинної олії, допоможе їй довше зберігатися. Таким же способом можна позбутися прогіркого смаку.
- ✓ Якщо біля хліба покласти трохи солі, він довше не зачерствіє.

Наша газета – на сайті в Інтернеті

Вже чимало років існує в Інтернеті сайт газети «Світ-інфо». На ньому розміщуються і всі номери нашого додаткового видання – обласної літературно-мистецької газети «Струна». Тут є номери обох газет за попередні роки їх видання. Публікації й ілюстрації можна легко скопіювати.

Адреса сайту газети «Світ-інфо»: <http://antonpetro.wordpress.com>

Попередні номери обох газет за адресою: <http://svit11.wordpress.com>

Чернігівський культурно-мистецький центр «Інтермеццо»

14000, м. Чернігів, вул. Шевченка, 9, тел (063) 236-18-03
<http://intermezzo.org.ua>. e-mail: kmc.intermezzo@gmail.com
ICQ: 605-110-856

Послуги: в продажу книги, музика, мистецтво, сувеніри, канцтовари, а також туризм, екскурсії, проведення презентацій, прес-конференцій, творчі зустрічі, кава, зручності.

Чернігівська міська організація Суспільної служби Світового конгресу українців

Види послуг: соціальний патронаж, видавнича діяльність, сприяння вихованню дітей, відродженню духовних і національних традицій. Вул. Шевченка, 9. Тел. (063) 236-18-03.

Газета виходить за сприяння Товариства Української Мови (США). Голова Товариства – професор Віра Боднарук.

Засновник і редактор — Петро АНТОНЕНКО.
Поштова адреса газети: 14000, Чернігів, вул. Шевченка, 9, КМЦ «Інтермеццо». Ел. адреса: antonpetro@meta.ua і antonenkopetro123@ukr.net Сайт газети: <http://svit11.wordpress.com>, <http://antonpetro.wordpress.com>